

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divus Stanislaus Kostka S.I.

Callenberg, Caspar

Neuhusii, 1716

Iconismus 40.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69536](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69536)

Uror amore tui Cœlestis Patria : mēq;
 Hōc magis hic urit, quò magis ignis abest!

4.

Vita mare est, res plena metu, res plena tumultu;
 Ad portum, cymbam quæ feret hora meam?
 Jam fatis infidum dubii sulcavimus æquor :
 Laurigerâ littus quando tenebo rate?

Mens mihi navis erit, spes anchora, vota rudentes,
 Vela preces, gemitus flamina, Vektor Amor.

Vita mare est, res plena metu, res plena tumultu:
 Ad portum, cymbam quæ feret hora meam?

Quæ feret hora meū (fuerit quotacunque diei)
 Dicetur *Votis* hora secunda meis.

5.

Tetricus est animæ, corpus miserabile, carcer:
 Ecquando fracto carcere liberero?

Nobilis ut dicar; servum genuere parentes :
 Nobilis à fatis, & Baro Liber, ero.

6.

Aethra! tibi nostris suspiria concita flammis,
 Munus ab Ignivomo pectore mittit Amor.

Et lacrymas missurus erat, quas fudit; at illæ
 In terram proprio pondere spontè fluunt.

Jure petit pars una solum, pars altera Cœlum;
 Cognitus ut nusquam non, meus esset amor.

ICONISMUS 40.

Stanislaus de transacta piè vita, & instante se-

*lice aeternitate lacissimus, mortem cum summa
tranquillitate opperitur. Epigraphe: PRÆTE-
RITOSQUE DIES, & TOTOS RESPICIT ANNOS;
NEC METUIT. Martialis l. 10. epigr. epig. 22.
de Marco Antonio.*

Epigramma.

*Est letum lethum; sunt Munera funera Kostkæ,
Kostkæ summa rapit, non parit hora metū.
Mors semper vitæ est similis, qui dixerit, errat:
Kostkæ vita fuit seria; Mors jocus est.
Palpitat ante necem Porcus, non palpitat Agnus;
Kostkiades Porcus non erat, Agnus erat.*

2.

*Non metuit niveus præsentia funera Cygnus:
Cantator Cygnus funeris ipse sui:
Nec metuit juvenis præsentia funera Kostka.
Quid mirum? Cygnus moribus, ille fuit.
(andorem poterant à Kostka discere Cygni:
A Cygno juvenis discere nil poterat.
Stanislaus humi abjectus mori optat, &
impetrat.*

*Spiritus extremo tibi, Kostka, natabat in ore,
Maxima funerei gloria, Kostka, thori.
Tollite ais teneris mollita toralia plumis:
Addecet, ut nuda demoriamur humo.
Dixisti, placidâq; oculos sub morte natantes
Oculis, in nuda (nec mora) stratus humo.*

H

Iramen

Itamen, & Superos felix attinge Penates :

Pluma tibi quamvis desit, in astra vola.

Humi jacens divinissima mysteria, & sua,
& circumstantium consolatione
magnâ suscepit.

In vitæ meta cur *Kostka viatica* sumit?

Ad Manes grandis conficienda via est.

Stanislai Morientis in Crucifixum
Pietas.

Funerem stabat circum pia turba *gratum*,

Deplêratq; suam jam prope Parca colum;

Abste dum Jesu petitur *Morientis* imago,

Moxq; datur manibus, Dive, terenda tuis;

Oscula mille labris libas, mille oscula plantis,

Oscula mille oculis, oscula mille genis.

Ponere vis actam sub hiulco pectore vitam :

Kostka sapis: *Melior* nam nequit *Urna* dari.

Ejusdem pietas in Magnam Matrem.

Dum suprema tui te funeris hora vocaret;

Auxilium Magnæ Virginis antè rogas.

Et merito : Superos dum velles visere Divos,

Janua Cœlorum * tunc adeunda fuit.

* *B. Virgo Janua Cœli vocatur.*

Idem cum Rosario vult mori.

Stanislaus ad Rosario.

Q̄sertum *Supera* textum mihi sæpe *Patrona*!

Tu nota *perpetui* certa *Clientis* eris.

I nunc, & superam pia cinge corolla Patronam,
 Orbiculo sacrum circumeunte caput.

Ut tu *perpetuum* sine fine recurras in *Orbem*;

Sic meus excluso sine perennet Amor.

De illius Rosario in tumbam
 collato.

Instanti jam jam clausurus lumina Morti,

Se *parvis* armat cur, rogo, *Kostka* globis?

Non nisi, cum sciret, *Violentis astra* patere;

Expugnare suis incipit *astra globis*.

Stanislaus ad B. Virginis imaginem.

Semper o *etherea* mihi dulcis imago *Patrona*!

Archetypum cernam, dic mihi, quando tuum?

ICONISMUS 41.

Stanislaus anno 1568, festo *Assumptae Virginis*,
 hora 3^{ia} *Matutina* (quo tempore B. Virgo *assum-*
pta putatur) annum aetatis undevicesimum ingres-
 sus, post 10 *Mensium* tyrocinium, pientissime *jux-*
ta, & placidissime *Roma* moriens. Epigraphe:

PRIMISQUE SVB ANNIS OCCIDIT. Ovidius l.
 13. *Metamorph.* Epigram.

Esse quid hoc dicam? primis quod saepe sub aenis,

Interit *eximius* *Pracoe* morte puer;

Longaque cum *Sapiens* mereatur *saecula* *juventus*

Contigit in *Vita* *limine* saepe mori!